

Arrest

nr. 237 126 van 18 juni 2020
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 22 januari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 23 oktober 2019 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 januari 2020 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 juni 2019 diende verzoekster bij de bevoegde Belgische ambassade een visumaanvraag type C in om haar broer te bezoeken die van Sierra Leone afkomst is, thans de Nederlands nationaliteit heeft en in België verblijft.

1.2. Op 23 oktober 2019 weigerde de verwerende partij het visum te verstrekken. Dit is de thans bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

“Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

** Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld “*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster op:

“schending van artikel 32 van de Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code, juncto de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel als ABBB”.

Verzoekster betoogt als volgt:

“Het zorgvuldigheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op zowel aan de burger als aan de bevoegde overheid.

1. procedurele zorgvuldigheid (voorbereiding beslissing)

- Zorgvuldige voorbereiding van een bestuurshandeling*
- Beslissing moet stoelen op correcte feitenvinding (bv. via naleven hoorplicht, bv. advies deskundigen ter informering om met kennis van zaken een beslissing te nemen - onvolledig dossier = schending zorgvuldigheidsbeginsel, zie RvS. nr. 119.444 van 15 mei 2003)*

2. Materiële zorgvuldigheid (besluitvorming)

- Alg: Bestuur moet zich bij het uitoefenen van haar taak onthouden om de belangen van de bij de beslissing betrokken partijen niet onnodig en op een onredelijke wijze te schaden door onzorgvuldig te handelen. (DUK. W., Inleiding tot het bestuursrecht, 1988, p. 93)*
- Nauwgezette belangenafweging ten grondslag (RvS. nr. 188.987 van 18 december 2008)*
- Afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval voeren om tot beslissing te komen. Een zeer snelle, louter routineuze en administratieve afwikkeling van zaken kan in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel problematisch zijn (RvS. nr. 101.544 van 6 december 2011) juncto*
- Het onderzoek van het bestuur dient zonder vooringenomenheid te geschieden (RvS. nr. 93745 6 maart 2001)*

Krachtens de materiële motiveringsplicht moet elke administratieve beslissing berusten op rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag. De motieven moeten in beginsel steunen op feiten die met de werkelijkheid overeenstemmen.

Als annulatierechter is uw Raad belast met een wettigheidstoezicht. Het komt uw Raad weliswaar niet toe het feitenonderzoek in de behandelde zaak over te doen en in plaats van het bestuur te appreciëren. De Raad vermag wel na te gaan of de administratieve overheid rechtmatig tot haar voorstelling van de

feiten is kunnen komen. Hij kan dus nagaan of de feiten die de overheid als uitgangspunt heeft genomen, vaststaan in het licht van de bewijselementen die beschikbaar waren.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen.

Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn oordeel in de plaats te stellen van het oordeel van het bestuur. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De bestreden beslissing "motiveert" ten aanzien van de verzoekende partij nergens op ernstige, pertinente, draagkrachtige wijze waarom de beslissing in haar hoofde negatief is.

De motivering van de bestreden beslissing beperkt zich tot 2 standaardzinnen, die worden aangevinkt en later op de 'motivatie' zonder meer worden hernomen, zonder enige concrete toelichting over de concrete casus.

Deze informatie kan nergens uit de bestreden beslissing worden gehaald.

In de bestreden beslissing wordt nergens aangegeven op welke wijze dit concreet op het dossier van de verzoekende partij van toepassing is. Het betreft derhalve louter algemene en zonder specifieke context weergegeven argumentatie, die op elk dossier van toepassing kan zijn.

Nergens wordt verwezen naar de stukken die door de verzoekende partij zijn voorgelegd, laat staan dat deze worden gemotiveerd en redenen worden aangegeven waarom men in het huidige dossier meent dat er voldoende elementen aanwezig zijn voor deze beoordeling.

De verzoekende partij kan zich niet vinden in de bestreden beslissing, maar kan uit de bestreden beslissing zelf niet eens afleiden wat nu precies de concrete motieven zijn voor de weigering in haar situatie.

Behalve algemene boutades wordt niets concreet vermeld over haar dossier.

De verzoekende partij meent dan ook dat niet op pertinente wijze geantwoord is op de aanvraag en zij in elk geval uit de bestreden beslissing niet concreet kan afleiden wat de redenen van haar weigering zijn. Daardoor zijn de voormelde beginselen en bepalingen geschonden.

De verzoekende partij acht de bestreden beslissing dan ook onwettig."

2.2. Verzoekster werpt onder meer de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ze wijst erop dat de bestreden beslissing zich beperkt tot twee standaardzinnen, zonder enige concrete toelichting. Ze betoogt dat nergens wordt verwezen naar de stukken die zij heeft voorgelegd, laat staan dat de redenen worden aangegeven waarom de verwerende partij in haar dossier van oordeel is dat ze niet volstaan waardoor ze tot de conclusies komt die zijn vermeld in de bestreden beslissing. Verzoekster benadrukt dat ze uit de bestreden beslissing niet kan afleiden wat nu precies de concrete motieven zijn voor de weigering van het visum in haar situatie.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.4. Gelet op wat er kan worden gelezen in de bestreden beslissing kan verzoekster worden gevolgd in haar betoog dat enige concrete toelichting volledig ontbreekt. Nergens wordt concreet toegelicht waarom het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende werden aangetoond door de verzoekende partij en evenmin licht de verwerende partij toe waarom verzoeksters voornemen

om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten niet kon worden vastgesteld, ondanks de door haar overgemaakte stukken. Dat verzoekster stukken heeft overgemaakt, blijkt uit het administratief dossier.

2.5. De belangrijkste bestaansreden van deze formele motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583). De mededeling van de mogelijke motieven via het neerleggen van het administratief dossier nadat het beroep reeds werd ingediend, kan de miskenning van de plicht tot formeel motiveren niet goedmaken. Dit brengt immers de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang (RvS 25 januari 2010, nr. 199.865) en ontnemt de verzoekende partij de mogelijkheid om haar beroepsrecht ter zake naar behoren uit te oefenen (cf. HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, ptn 38 en 59).

2.6. Het verweer in de nota kan geen afbreuk doen aan de vastgestelde schending van de formele motiveringsplicht. De verwerende partij werpt in haar nota op dat het middel onontvankelijk is voor wat betreft de opgeworpen schending van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 32 van de Verordening 810/2009/EG van 13 juli 2009. Voorts gaat ze in haar verweer in op de materiële motiveringsplicht. Door de motieven te herhalen die figureren in de bestreden beslissing en eraan toe te voegen dat de verwerende partij dit terecht heeft opgemerkt en dat ze een ruime beoordelingsbevoegdheid heeft, door te verwijzen naar een advies van 5 juli 2019 dat werd gegeven in het dossier maar waarvan geen gewag wordt gemaakt in de bestreden beslissing en door aposteriori-motieven te verstrekken, kan de verwerende partij de vastgestelde schending van de formele motiveringsplicht niet ongedaan maken.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 23 oktober 2019 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA